

ת"פ 25289/02/21 - מדינת ישראל נגד סול איינהורן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 25289-02-21 מדינת ישראל נ' איינהורן
בפני כבוד השופט ביאלין אלעזר

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י עו"ד אלעד לוריא מתביעות ירושלים
נגד
הנאשם: סול איינהורן
ע"י עו"ד גיל פרידמן

הכרעת דין

כמצוות המחוקק, אני מודיע על זיכוי הנאשם מחמת הספק.

כתב האישום והתשובה לו

1. ביום 11.2.2021 הוגש נגד הנאשם כתב אישום. בכתב האישום יוחסה לנאשם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), זאת בגין אירוע מיום 3.4.2019 שטיבו יתואר להלן.

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 3.4.2019 הגיע ניב סיטבון (להלן: "**המתלונן**") לתחנת דלק "פז" בבית שמש, כשהוא נוהג על משאית המובילה דלק. כאשר סיים המתלונן לפרוק את הדלק, הבחין במספר כלי רכב החונים באזור המסומן כאזור אסור לחניה ובאופן שכלי הרכב חוסמים את דרכו. על כן, פנה המתלונן למנהל מסעדת "מסובין" וביקש לאתר את בעלי כלי הרכב החונים. מכתב האישום עולה כי הנאשם יצא מהמסעדה, יחד עם אדם נוסף שזהותו אינה ידועה, והחל להתווכח עם המתלונן תוך שאמר למתלונן כי יש לו רכב בעל תו נכה. מכתב האישום עולה כי לאחר דין ודברים, הזיז הנאשם את רכבו אך בצורה שעדיין חוסמת את דרכו של המתלונן.

3. עוד עולה מכת האישום כי המתלונן אמר לנאשם כי רכבו עדיין חוסם את מעבר המשאית. בשלב זה, כך נטען בכתב האישום, הנאשם נעל את הרכב, ורץ לעבר המתלונן כשמפתחות הרכב בידו. המתלונן הדף אותו והנאשם חבט בו בפניו עם ידו המאוגרפת כשהוא מחזיק את מפתח הרכב זקור מבין אצבעותיו. לטענת התביעה, המתלונן חבט בו בפניו של הנאשם על מנת להרחיקו.

4. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלונן שבר בבסיס מסרק 1 בידו השמאלית, מספר שפשוטים שטחיים בפנים מצד ימין וחתך שטחי בגבה ימנית, ידו של המתלונן גובסה.

5. בנוסף, לנאשם נגרם חתך לינארי 2 ס"מ מתחת לגבה ימין אשר נתפר בהרדמה מקומית וכן חור קטן ברשתית עין ימין אשר הוביל לשתי ניתוחי לייזר.

6. נוכח המתואר, סבורה המאשימה כי הנאשם תקף את המתלונן שלא כדיו וגרם לו לחבלה של ממש.

7. ביום 27.4.2022 ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום. הנאשם כפר בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום. ב"כ הנאשם אישר כי אכן היה דין ודברים בין הנאשם למתלונן, כמתואר בסעיף 4 לעובדות כתב האישום. עם זאת, טען ב"כ הנאשם כי המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם באגרוף וגרם לשבר בארובת העין. לטענת ההגנה, רק לאחר מכן הנאשם הגיע אל המתלונן ודחף אותו בידיים ותוך שהנאשם מחזיק את מפתחות הרכב בידו.

8. במועד ההוכחות ביקש ב"כ הנאשם לחדד את יריעת המחלוקת, וכך אמר: "**אבקש לחדד את יריעת המחלוקת לפני שהעדים יעידו. המחלוקת היא מי התחיל באירוע. ניתן לשים לב שלנאשם היו חבלות קשות שלא נראו בסרטון. לגבי הריצה עם המפתח, אני לא מתבסס על הגנה עצמית, אבל יחד עם זאת העין שלו נשפכה והיה באמוק**" (עמ' 6 שו' 10-13).

9. שלא כסדר בו נשמעו טענות הצדדים, בסיכומיהם, אך לנוכח חידוד ומיקוד השאלה העובדתית השנויה במחלוקת בין הצדדים, אביא כבר עתה את טענות הצדדים בשלב הסיכומים.

עיקרי טענות הצדדים בסיכומים:

10. בסיכומיהם התמקדו הצדדים בשאלת זהותו של התוקף הראשון. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם תקף את המתלונן בכך שנתן לו אגרוף ראשון כאשר בידו מפתח ואילו ב"כ הנאשם טען כי המתלונן הוא זה שתקף את הנאשם.

11. ב"כ המאשימה טען כי לטעמו השאלה שעומדת להכרעה היא מי מהצדדים תקף ראשון. לטעמו, אין חולק כי שני הצדדים נפצעו. ב"כ המאשימה אף הטעים כאשר טען כי לנוכח המסמכים הרפואיים בעניינו של המתלונן, הוא מוכן להניח שהנאשם נפצע יותר קשה מהמתלונן. אולם, לטעמו ב"כ המאשימה, לא שאלת חומרת הפציעה עומדת על הפרק ולא היא השאלה המכריעה בשאלת העמדתו לדין של נאשם, אלא שאלת זהותו של התוקף הראשון. לתוקף השני, המכה את חברו בחזרה, במקרה קונקרטי זה, עומדת טענה של הגנה עצמית. התביעה סבורה שמארג הראיות שהוצג תומך בגרסת המתלונן והנאשם הוא שתקף ראשון. לטעמה של התביעה, אין מדובר בראיות של גרסה מול גרסה. לטענת התביעה, יש להעדיף את גרסת המתלונן הנתמכת בעדותו של ע"ת 2, מר יהודה פרץ (להלן: "**פרץ**"), ובסרטון המתעד את האירוע (ת/18). התביעה הוסיפה וטענה כי הנאשם נפצע, כפי שנפצע, מאחר שהמתלונן

אינסטינקטיבית החזיר לנאשם אגרוף, אלא שכאמור לטעמה של התביעה חומרת הפגיעה אינה מעלה ואינה מורידה לעניין העמדה לדין. ניתן לראות בסרטון בבירור, בשניות 5-30 את הנאשם רץ לעבר המתלון וממשיך גם לאחר שאנשים מנסים להפריד. נוכח מארג הראיות התומך בגרסת המתלון, כך סבורה התביעה, עמדה היא בנטל המוטל עליה. על כן, עתרה התביעה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

12. ב"כ הנאשם טען אף הוא כי נקודת המחלוקת הינה מי נתן את האגרוף ראשון. לדבריו, משאין מחלוקת ביחס לשאלה המכריעה - מי תקף ראשון? - ובסרטון שהוגש לא ניתן לראות בבירור מי תקף ראשון, הרי שיש לזכות את הנאשם. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי לא ניתן לתת אמון בגרסת המתלון, בין היתר, בשל כך שבזירת האירוע מסר המתלון לשוטר שידו השמאלית שבורה בעקבות אגרוף שנתן לנאשם. לטענתו, העובדה שהמתלון היכה באמצעות אגרוף יד שמאל לא יכולה להיות שנויה במחלוקת לנוכח הממצאים.

באשר לעדותו של פרץ טען ב"כ הנאשם כי לא מדובר בעד אובייקטיבי, אלא בעד שהוא חברו של המתלון ואשר המתלון באותו היום היה אמור להסיעו לביתו. יתר מזו, הוסיף ב"כ הנאשם כי פרץ עצמו נחקר כחשוד בשל מעורבותו ותלונתו של הנאשם כלפיו. על כן, אין מדובר בעד נטול אינטרסים.

אשר לעדות הנאשם, נטען כי הנאשם מסר גרסה מהימנה לפיה הזיז את כלי הרכב לחניית נכה. לאחר מכן, החל ויכוח נוסף שהכעיס את המתלון ואף הביא אותו לתקוף את הנאשם במכת אגרוף. לטעמו, או אז הנאשם, לאחר ש"חטף" אגרוף הגן על עצמו בכך שהדף את המתלון.

ב"כ הנאשם תמימים דעים עם ב"כ המאשימה, באשר לכך שמי שתקף שני, ובעצם "החזיר" הגן על עצמו, נחוסה תחת הסייג של הגנה עצמית.

אשר על כן, טען ב"כ הנאשם כי יש לזכות את הנאשם ולו מחמת הספק.

השאלות השנויות במחלוקת

13. אם כן, ונוכח המפורט לעיל, השאלות שטוענות הכרעה הן אלו:

- א. מי תקף ראשון? האם הנאשם תקף את המתלון תחילה או שמא המתלון תקף את הנאשם?
- ב. האם גרסתו של המתלון מהימנה ונתמכת בראיות נוספות כפי שטוענת התביעה או שמא אין לה תימוכין שטוענת ההגנה?

מסכת הראיות

14. מטעם התביעה העידו המתלון ופרץ. בנוסף, התביעה הגישה את הראיות הבאות בהסכמת הצדדים: הודעות הנאשם שנגבו באזהרה על ידי רס"ר אמיר פלד ועידן חביב (ת/1-2); דוח פעולה - סמ"ר נפוסי יוסף (ת/3); דוח הפעולה - חיליף באסל (ת/4); מזכר שרשרת מוצג - אמיר פלד (ת/5); מזכר הטחה בחשוד - אמיר פלד (ת/6);

מזכר שיחה עם חשוד - אמיר פלד (ת/7); תעודה רפואית - איינהורן שלמה (ת/8); תעודה רפואית - ניב סיטבון (ת/9); תמלול מוקד 100 (ת/10); מזכר צריבה מוקד 100 - אורן מובסר (ת/11); תע"צ מוקד 100 - סבטלנה קוגן (ת/12); דוח ביקור לחוקר זיט - תמיר שלם (ת/13); מזכר צירוף מדיה לתיק מימים 17.4.2019 + 13.11.2019 + 7.4.2019 (ת/14-16); דיסק מדיה - מוקד 100_17 (ת/18); דיסק תמונות וסרטון (ת/18); דו"ח פעולה של רס"ר אימן קיזל (ת/19) והודעת המתלונן (ת/20).

15. הנאשם העיד מטעמו והסכים להגשת המוצגים שפורטו לעיל.

ראיות התביעה

א. גרסת המתלונן

16. **עדות ניב סיטבון (להלן: "המתלונן"):** בחקירתו הראשית מסר כי ביום האירוע, נשלח לפרוק גז בתחנת הדלק "פז" בבית שמש. בסיום, הבחין בשני כלי רכב שחסמו את המשאית ולא אפשרו לו לצאת. הנאשם מסר שניגש לבעל מסעדת "מסובין", אשר נמצאת בתחום תחנת הדלק, וביקש שימצאו את בעלי הרכב שחסמו יציאתו. בשלב זה, כך לטענת המתלונן, יצא הנאשם יחד עם אדם אחר, הזיז את שני הרכבים. המתלונן טען שהנאשם והאדם האחר התנהגו באגרסיביות וכי הוא משער שהנאשם והאחר היו שתויים. לטענת המתלונן הזיז את הנאשם ממנו מספר פעמים כי **"לדעתי הוא רצה לעשות משהה"**, או אז הוא שלף מפתח והחל לדקור אותו כמה פעמים וכן **"זינק עלי, חבק אותי לאחר הדקירות ומשם הייתה קטטה קטנה"**.

17. לטענת המתלונן, בסרטון, **"רואים שאני הולך אחורה ונמנע מזה"** (עמוד 8 שו' 25). המתלונן מסר כי מיד ובסמוך, יצאו מהמסעדה כ-20 אנשים אשר **"הרימו סלעים ואבנים וכמעט עשו לי לינץ"** (עמ' 8 שו' 24-26).

18. באשר לחבלות שנגרמו לו מסר המתלונן בעדותו: **"בגבה. גם שבר ביד, זה נגרם מהכניסה לאוטו. הוא דחף אותו וחבק אותי ונגרם לי שבר ביד"** (עמ' 8 שו' 28-29; עמ' 12 שו' 18-19). המתלונן טען בעדותו כי בעקבות כך שהנאשם תקף אותו הוא **"החזיר"** לנאשם. בתחילה, סירב למסור כיצד **"החזיר"** לנאשם ולבסוף בעקבות שאלות חוזרות נאלץ להשיב לשאלות התובע שאכן הכה את הנאשם, ובלשונו: **"הוא נתן לי אגרופים וגם דקירות, ואז נתתי לו אגרוף אחד והזזתי אותו ממני"** (עמ' 9 שו' 1-12).

19. ב"כ המאשימה הציג בפני המתלונן את תיעוד האירוע (ת/18). המתלונן תיאר כי הוא רואה בתיעוד את הנאשם מתנהג בצורה אלימה, קופץ עליו דוקר אותו וכן את האנשים שמנסים להפריד ביניהם. לאחר מכן, המתלונן תיאר כי הוא נכנס לחנות, כאשר אחריו הגיע הנאשם, אשר לטענתו ממשיך להתלהם ולאיים.

20. בחקירתו הנגדית עומת המתלונן עם טענת הנאשם כי אירוע התקיפה התרחש לאחר שהנאשם הזיז את שני כלי הרכב והוא נסוב בעקבות ויכוח על כך שהמתלונן התערב בהחניית אחד מכלי הרכב בחניית נכים שעובדת תחנת הדלק פינתה. בעדותו בבית המשפט המתלונן הכחיש עניין זה מכל וכל (עמ' 11 שו' 4-5). זאת, בניגוד לגרסתו בחקירתו במשטרה (ראו ת/20 שורות 27-33).

21. בהמשך עדותו, המתלון התבקש לאשר כי תקיפתו היא שגרמה לנאשם חבלה בעין והוא הכחיש זאת (עמ' 11 שו' 21-22). ולא זו בלבד שהמתלון התכחש לחבלות שנגרם לעין הנאשם, אלא הגדיל המתלון והפנה אצבע מאשימה כלפי אחרים "הוא הרים ידיים, **אולי אנשים חשבו שאני זה הוא**" תוך שהוא מתנער מאחריותו, בעניין שכאמור איננו שנוי במחלוקת.

22. המתלון עמד על כך שקודם לתקיפתו את הנאשם דקר אותו הנאשם וכי הוא ניצל מפגיעה בדרך נס.

23. המתלון עומת עם גרסתו בחקירה במשטרה מיום 4.4.2019, שם אישר לכאורה כי הוא היה הראשון שתקף (ת/20 שורות 36, 42). המתלון השיב בתשובה מתשובות שונות, ובלשונו: "**אני אומר שזו הגנה עצמית. תשאל גם את השוטר למה כתב. רואים גם בסרטון. הוא גם היה שתי**" (עמ' 12 שו' 30).

24. אשר להיכרותו עם פרץ: המתלון העיד כי הוא מכיר את פרץ בשל עבודתו, נוצרה היכרות ביניהם במהלך התקופה וכי מדי פעם נהג להסיע אותו לביתו.

ב. עדותו של פרץ

25. **עד תביעה מס' 3 יהודה פרץ:** בחקירתו הראשית מסר כי מעט לפני קרות האירוע סיים לעבוד ויצא על מנת "**לתפוס טרמפ עם ניב**" (עמ' 15 שו' 8). תחילה, טען כי היו מספר רכבים שחנו באופן שהפריע למשאית לפרוק את הדלק (עמוד 15 שו' 5) ובהמשך טען כי "**המכוניות הפריעו לצאת ניב הבהב עם האורות וגם צפר**". לדבריו, מספר אנשים יצאו מהמסעדה לאחר שהמתלון פנה לבעל מסעדת מסובין על מנת לאתר את בעלי כלי הרכב. המתלון ניגש אליהם וביקש שיזיזו את כלי הרכב. האנשים, כך לטענתו, אשר נחזו כשיכורים, סירבו בטענה שיש להם תו נכה. לבסוף הזיזו את הרכבים אך אחד הרכבים עדיין הפריע למתלון לצאת. בשלב זה, התחיל ויכוח בין הנאשם למתלון שהתלהט. בעקבות כך התפרץ הנאשם על המתלון בריצה, המתלון "**הביא לו (לנאשם) דחיקה אחורה שיתרחק ממנו. הבחור היה עם מפתח ביד, והביא לו בוקס לגבה עם מפתח ביד**" (עמוד 15 שו' 15-17). לטענת פרץ, הוא היה קרוב ונוכח בסיטואציה. פרץ מסר כי הבחין שלנאשם היה מפתח ביד ועל כן הזיז את הנאשם הצידה. כאשר התבקש לתאר את האירוע ציין שוב כי הנאשם רץ בריצה לעבר המתלון, המתלון דחק אחורה את הנאשם, או אז הנאשם הכה את המתלון באגרוף עם מפתח, ובלשונו: "**ואז הבחור לקח עם היד שהיו לו מפתח, ונתן לו בוקס לתוך הפנים. ומאינסטינקט ניב הביא לו בוקס וישר הפרדתי וישר קפצתי והפרדתי**" (עמ' 15 שו' 24-25).

26. פרץ ציין בעדותו כי יש היכרות מוקדמת בינו לבין המתלון והגדיר הכירות זו כ"**היכרות מהעבודה**" (עמוד 15 שו' 1).

27. כבר עתה יש לציין שעדותו של פרץ מתייחסת אך לקטע מסוים מהאירוע המתועד ולא לתחילתו של האירוע. על כך, ראו עוד בהמשך.

ג. סרטו תיעוד האירוע (ת/18)

28. התביעה הגישה סרטון ובו תיעוד האירוע (ת/18). ת/18 מכיל 3 סרטונים. הסרטון הראשון מתעד לכאורה את אירוע האלימות. הסרטון השני והשלישי מתעדים את המתרחש בחנות של תחנת דלק "פז" לאחר שהמתלונן נכנס לתוך החנות והתחבא במחסן והנאשם וכן אנשים אחרים מנסים להיכנס לאותה חנות.

29. מטבע הדברים ולנוכח יריעת המחלוקת יש להפנות את עיקר תשומת הלב אל הסרטון הראשון ובו אתמקד להלן. את הסרטון הראשון ניתן לחלק למספר מקטעים: **מקטע הראשון** משניה 0-18 לסרטון הראשון- תיעוד בקצה המצלמה- תחילת אירוע האלימות; **מקטע שני** משניה 18 ועד שניה 30- המשכו של אירוע האלימות; **מקטע שלישי** משניה 30 ועד שניה 56- המשך אירוע אלימות וכניסת המתלונן לחנות הנוחות. **מקטע רביעי- שיחת הלחשוש**- שיחה שמתקיימת בין עובדי תחנת הדלק ככל הנראה תוך כדי הורדת הסרטונים לבקשת היחידה החוקרת.

30. יש להקדים ולציין כי הסרטון במקטעים שלוש וארבע אינו נראה בבירור. לא ניתן לקבוע בבירור על סמך צפייה במקטעים אלה מה בדיוק התרחש ברמת וודאות גבוהה. זאת, בניגוד למתרחש במקטע השלישי. עם זאת, לטעמי, ניתן להתרשם מהתיעוד, ולו בקווים כלליים, להעריך ולהסיק מה קדם למה. **במקטע הראשון** (הערה: מדובר בקטע קצה המצלמה ממש, כך שלא הכל נראה בתיעוד) נראים הנאשם עם חולצה לבנה וניכר בשל הציציות, אישה נוספת שלובשת חולצה לבנה ומכנס שחור (צריך לעקוב לאחר מהקטע השלישי כדי להסיק שמדובר באישה שלובשת חולצה לבנה. עוד יוער, כי יתכן שמדובר באישה בשם נועה שפינתה לנאשם את חניית הנכה כדי שיחנה שם, כפי שיצוין עוד בהמשך), ואדם נוסף שזהותו אינה ברורה וכנראה מדובר בעד פרץ. במקטע זה, תחילה נראים כולם עומדים ובשלב מסוים נראה הנאשם כאילו נהדף או מופעל עליו אירוע של תקיפה שטיבו אינו ברור. בשלב זה, וכאן מתחיל **המקטע השני**, האישה שלבשה חולצה לבנה נראית מפרידה ומתרחקת מהנקודה שבה עמדו כולם לכיוון כלי הרכב שחנו בסמוך כאשר היא אוחזת במתלונן ומרחיקה אותו. הנאשם יוצא מהתמונה, ככל הנראה בעקבות ההדיפה או אירוע האלימות שמופעל עליו, אך מיד בסמוך וכאשר האישה עם החולצה הלבנה עדיין מחזיקה במתלונן, הנאשם מגיע בריצה ונראה מתנפל לעבר המתלונן. הנאשם נהדף בחזרה על ידי המתלונן ומודבק לרכב ואף ככל הנראה מוחזק על ידי העד פרץ. בשלב זה, כאן מסתיים השלב השני ומתחיל **המקטע השלישי**, המתלונן מתרחק לאזור מואר והנאשם מתקרב אליו והם מחזיקים זה בידי זה, אך בשלב זה לא מתרחש אירוע אלימות חמור שגרם לחבלות כפי המתואר בכתב האישום. שלב זה מסתיים בכך שהנוכחים במקום מפרידים בין הניצים והמתלונן מוריד בגד עליון שלבש ונכנס לחנות תחנת הדלק.

31. מהן המסקנות שניתן להסיק מהתיעוד הסרטון הראשון:

א. נוכח העולה מהתיעוד לא ניתן שלא לתהות מדוע האישה שלבשה חולצה לבנה ומכנס שחור וככל הנראה מדובר בעובדת במקום לא זומנה לעדות במשטרה, ואם נחקרה במשטרה מדוע לא זומנה לעדות בבית המשפט. מדובר במי שהייתה בלב האירוע ויכולה הייתה לשפוך אור על המתרחש בו.

ב. התביעה יצאה מנקודת הנחה שאירוע האלימות מתחיל במקטע השני. אני מתרשם אחרת. אירוע האלימות החל במקטע הראשון בשניות 0-18 והמקטע השני הוא המשיכו של האירוע. ריצת האמוק של הנאשם לעבר המתלונן בקטע השני איננה מגיעה משום מקום, אלא ככל הנראה מכך שהוא הותקף במקטע הראשון.

ג. נוכח העובדה שהאישה שלבשה חולצה לבנה נראית כשהיא מפרידה ומרחיקה את המתלונן במקטע הראשון מצביעה על כך שאירוע האלימות התרחש דווקא במקטע הראשון.

ד. במקטע הראשון נראה הנאשם נהדף ואף יוצא לשניות בודדות מהמצלמה או אז בדיוק האשה עם החולצה הלבנה, נראית מרחיקה את המתלונן. משכך, הדעת נותנת שהנאשם לא בכדי נהדף ויצא מהמצלמה אלא בעקבות כוח שהופעל עליו.

ה. לאורך הסרטון נשמעים שיחות רקע ככל הנראה בין עובדי תחנת הדלק שהתעסקו עם הורדת הסרטונים. בשלב מסוים הדוברים, אשר יש להניח מכירים את המתלונן ואף נתנו לו מחסה במחסן החנות, אודות האגרוף אם רואים או לא רואים. מרגע מסוים השיחה עוברת לשיחת לחשוש שקשה מאד לשמוע. בנסיבות האמורות והתיעוד היחיד שנאסף הינו ממצלמות תחנת הדלק ולא ממצלמות מסעדת מסובין, יש לתהות האם אכן הורדו כל הסרטונים הרלבנטיים. יוער כי בחומר הראיות אין מזכר או דוחות פעולה אשר מבהירים על ידי הורדו הסרטונים- האם על ידי השוטרים או עובדי תחנת הדלק.

ד. דוח פעולה של סמ"ר יוסף נפואי- ת/3

32. מדוח הפעולה עולה כי סמ"ר נפואי פגש במתלונן והאחרון מסר לו כי הנאשם התקרב אליו באופן מאיים ובשל כך שחשש ממנו הוא הדף אותו, או אז לפתע הנאשם (מתואר כחרדי) חבט בו בפניו באמצעות חפץ כלשהו. המתלונן סיפר שכדי להגן על עצמו הוא נתן לנאשם אגרוף "**מכיוון שבעבר היה לו שבר ביד זו ולדבריו כואב לו כתוצאה מהאגרוף**".

ה. ת/8 גיליון שחרור ממיון ומסמכים רפואיים נוספים

33. במסמכים מתועדים הנזקים הרפואיים שנגרמו לנאשם אשר אין חולק כי מדובר בנזקים חמורים ביותר. כמו כן, במסמכים הרפואיים פורטו וצוינו ההליכים הטיפולים שלהם נזקק הנאשם בעקבות המכה בעינו.

ו. ת/9 מסמכי גיליון טיפול רפואי מטרם

34. במסמכים אלה תוארו החבלות שנגרמו למתלונן וההליך הטיפולי לו נזקק.

ז. ת/10- תמלול שיחה עם מוקד 100

35. ממזכר זה עולה כי אחיו של הנאשם הוא שהתקשר והזמין את המשטרה לאירוע. עיון במזכר מלמד על הלחץ בו הייתה נתונה משפחת של הנאשם מכך שגורמי המשטרה והטיפול מתעכבים.

ראיות ההגנה

א. גרסת הנאשם

36. הנאשם העיד לעצמו. כפי שהדברים עלו מתשובתו לכתב האישום, ביום האירוע חגגו שבע ברכות לאחותו במסעדת מסובין שבסמוך לתחנת הדלק בבית שמש. במהלך האירוע, ניגש בעל המסעדה ואמר כי יש מספר כלי רכב

החוסמים משאית מחוץ למסעדה. אחיו הצעיר של הנאשם יצא מיד כאשר הנאשם, כך לדבריו, יצא רק לאחר שבעל המסעדה פנה אליהם שוב. בשלב זה, ראה הנאשם את אחיו מתווכח עם המתלונן תוך שהם צועקים אחד על השני. הנאשם ביקש מאחיו את מפתחות כלי הרכב כדי להזיזם ולמנוע את הוויכוח. בשלב זה, חזר אחיו למסעדה והוא נשאר על מנת להזיז את כלי הרכב. הנאשם מסר כי המתלונן היה נראה כעוס והצהיר כי לא יזיז את המשאית על מנת לתת למכוניות לצאת. הנאשם, כך לדבריו, העביר את הרכב הראשון לחניית נכה קרובה, שם חנתה נועה אשר פינתה עבורו את החנייה. לאחר מכן, הזיז אף את הרכב השני. לטענת הנאשם, בשלב זה, המתלונן ירד מן המשאית וניגש לעבר רכבו של הנאשם, החל לצעוק ולקלל אותו. פנה לחברתו נועה ושאל מדוע היא מאפשרת לנאשם לחנות בחניית נכה שכן זוהי חנייה שמיועדת רק לנכים. הנאשם שאל את המתלונן האם גם חברתו נועה נכה והמתלונן השיב שכן. הנאשם, כך לדבריו, ירד מן הרכב וניגש לעבר רכבה של נועה על מנת לבדוק האם קיים תו נכה על שמשת הרכב. בשלב זה, וכאשר הבחין המתלונן כי הנאשם בודק את רכבה של נועה, ניגש לעבר הנאשם ותקף אותו: "**באותה שניה שראה שכביכול אני בודק את הרכב של החברה שלו, הוא נתן לי אגרוף פתאומי לתוך העין שלי**" (עמ' 18 שו' 31-32). הנאשם טען כי רץ לעבר המתלונן שכן היה נסער ופצוע וכתוצאה מכך נשרט המתלונן ע"י הנאשם וככל הנראה נחבל מכך. עד לשלב זה, כך עולה מדברי הנאשם, היה לבד אל מול המתלונן וחבריו.

37. באשר להתעקשותו להיכנס לתחנת הדלק כפי שעולה מסרטונים 2 ו-3, טען הנאשם כי נכנס לתחנת הדלק בעקבות המתלונן על מנת למנוע ממנו לברוח לפני הגעת המשטרה. הנאשם נשאל מדוע לא רואים את התקיפה שלו בסרטון והשיב כי ביקש מהמשטרה שיוציאו את הסרטון מן המצלמות המוצבות מעל המסעדה ומוסיף כי אין דרך אחרת להסביר את התקיפה בעין שלו.

38. בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם איך קרה ששניהם פצועים אם הנאשם הזיז את שני כלי הרכב. הנאשם השיב כי המתלונן היה ככל הנראה עצבני שתפסו לו את המקום ובעקבות הוויכוח עם אחיו של הנאשם החליט שלא ייתן לכלי הרכב לצאת. ב"כ המאשימה מפנה לנאשם שאלות בעניין חסימת המשאית ביציאה והנאשם מחדד כי לא חסמו את המשאית ביציאה שכן אין דרך אחרת לצאת אלא "ברברס" בלבד. לטענתו של הנאשם המתלונן כעס ככל הנראה בשל העובדה שחסמו לו את מקום פריקת הדלק. הנאשם נשאל באיזה שלב רץ לעבר המתלונן והנאשם משיב כי לא רץ לעברו אלא אחריו (עמ' 22 שו' 13-14). ב"כ המאשימה הציג בפני הנאשם את הסרטון שהוגש (ת/18) וביקש שיתאר לו את אשר רואה, אך הנאשם משיב כי "**לא רואים בסרטון הזה הרבה. לא רואים פה כלום**" (עמ' 22 שו' 20).

39. עוד הוסיף הנאשם כי לא תקף אלא התגונן, ובלשונו "**הייתה תקיפה של נהג המשאית ואני התגוננתי**". בעניין המפתח טען "**אכן היו לי מפתחות ביד כי הייתי מחוץ לרכב**" (עמ' 22 שו' 27).

40. עוד הוסיף הנאשם בחקירתו הנגדית בעניין מי נתן את האגרוף הראשון כי "**לא היו שני אגרופים. הוא נתן לי אגרוף**" (עמוד 22 שו' 31). ב"כ המאשימה הטיח בפניו הכיצד ייתכן שלא נתן אגרוף שהרי המתלונן נפצע, השיב כי "**נהג המשאית נתן לי אגרוף ראשון ואני עפתי אחורה, הי לי ביד מפתחות כנראה הוא קיבל שריטה**" (עמ' 23 שו' 1). ב"כ המאשימה הציג בפני הנאשם את הסרטון (ת/18) שוב, **על כך משיב הנאשם כי הסרטון מציג את אשר אירע אחרי התקיפה**. עוד הוסיף כי הלך אחרי המתלונן, כפי שמשתקף מהסרטון, על מנת למצות עמו את הדין ומחשש שיברח. הנאשם מחדד כי האנשים שרואים בסרטון יצאו רק לאחר שהמתלונן תקף אותו ולא נכחו בעת אירוע התקיפה.

41. גרסתו של הנאשם בחקירתו במשטרה דומה לדברים שמסר בעדותו בבית המשפט. יוער כי כבר בחקירתו

הראשונה טען הנאשם ש"לא רואים את זווית שהוא תקף אותי" (ת/2 שו' 48-50; 120-128; 132-133). בחקירתו זו הפנה את היחידה החוקרת למצלמה שממוקמת מעל מסעדת מסובין. כך גם חקירתו השנייה טען הנאשם כי "מה שרואים בסרטון זה אחרי התקיפה, אין מצלמה ובמקום הייתה בו התקיפה" (ת/1 שו' 16-17).

ב. אחיו של הנאשם

42. **עד הגנה מר יהודה קלמן איינהורן (להלן: "עד הגנה") :** עד ההגנה הוא אחיו של הנאשם. האח מסר כי חזר למסעדה לאחר שראה כי אחיו הצליח להזיז גם את הרכב השני. על כן, אחיו לא היה עד לאירוע האלימות שבין אחיו למתלונן ויצא מהמסעדה רק בסיום אירוע האלימות.

דין והכרעה

43. לאחר ששמעתי את העדים, עיינתי ואף צפיתי בראיות, אני סבור כאמור שיש לזכות את הנאשם מחמת הספק בעבירה המיוחסת לו.

44. כפי שצוין לעיל, נקודת המחלוקת בין הצדדים תחומה בשאלה מי תקף ראשון- כך ראתה התביעה את הנקודה המכרעת בשאלת העמדת הנאשם לדין.

45. שאלה זו, כמובן תוכרע על פי ממצאי המהימנות והעובדות שיש לקבוע לגרסאות מכאן ומכאן.

46. לטעמי, במקרה זה, יש להעדיף את גרסת הנאשם שעל פניו הייתה עקבית, כפי שעוד יפורט להלן, על פני גרסתו של המתלונן שלטעמי לא הייתה עקבית ולא מהימנה. אנמק: ראשית, המתלונן מתאר בהודעותיו במשטרה וגם בעדותו בבית המשפט, אירוע של ניסיון לינץ' בו, על ידי משפחתו ומכריו של הנאשם, אך התייעוד בסרטון, לא מוכיח אירוע שכזה. בתייעוד לא נראית משפחתו של הנאשם מיידה אבנים וסלעים כפי שמתאר המתלונן. בתייעוד לא נראה אף אדם שמרים אבן או נשק קר אחר. שנית, המתלונן מסר לשוטרים בזירת האירוע כפי שעולה בין היתר מ- ת/3 כי נגרמה לו חבלה בידו בעקבות אגרוף שנתן לנאשם אלא שבעדותו בבית המשפט שינה גרסה זו וטען כי החבלה בידו נגרמה לא בעקבות מכת האגרוף אלא, בעקבות מכה שקיבל מרכב. שלישית, כפי שתואר לעיל, המתלונן מסר בהודעתו במשטרה (ת/20 שו' 36-37 וכן שורות 41-42), כי הוא היה הראשון שהחל במגע ובתקיפה כלפי הנאשם, אלא שבעדותו בבית המשפט שינה המתלונן גרסה זו תוך התפתלויות חוזרות ונשנות. רביעית, המתלונן וגם העד פרץ טענו כי הנאשם ואחיו היו שתויים אולם, לטענה זו אין כל סימוכין ביתר הראיות שהוגשו לבית המשפט. נכון הוא שהנאשם ואחיו היו באירוע של שבע ברכות במסעדה, אך אין פירוש הדבר שהם היו שתויים. מכל מקום, סביר להניח שאם הנאשם היה שתוי, היה נודף ממנו ריח אלכוהול. מדוחות הפעולה של השוטרים שהגיעו לזירת האירוע ופגשו את השניים, אין כל אזכור לנתון שכזה. הניסיון המצטבר מלמד כי שוטרים הפוגשים חשודים שמהם נידף ריח אלכוהול, רואים בכך פרט חשוב ודואגים לציין זאת בדוחות הפעולה.

47. תהייה נוספת באשר למתלונן: לאחר שהנאשם הזיז את כלי הרכב, הנאשם היה אמור לנסוע או לכל הפחות

להימצא על המשאית. אלא, שהתיעוד מוכיח אחרת. גם לאחר שהמתלון הזיז את שני כלי הרכב השייכים לו ולאחיו, המתלון עדיין לא עלה למשאית. נתון זה עשוי לתמוך דווקא בגרסת הנאשם לפיה לאחר שהזיז את שני הרכבים, המתלון בא לעבר השני, על מנת להמשיך ולהתווכח איתו על כך שחנה בחניית נכים, בצידה השני של תחנת הדלק, מקום בו אירע אירוע התקיפה. הדעת נותנת שלאחר הזזת כלי הרכב שהפריעו לכאורה למתלון לצאת מתחנת הדלק, המתלון ייסע מהמקום או לכל הפחות יימצא על המשאית. לא כך היו פני הדברים. המתלון בעדותו בבית המשפט, התחמק והתכחש לוויכוח שהתרחש בעניין החניה בחניית הנכים וזאת חרף העובדה שעניין זה אושר על ידי עדים אחרים.

48. נוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי לא מצאתי את גרסת המתלון מהימנה דיה באשר לטענתו כי הוא הותקף ראשון על ידי הנאשם.

49. אשר לעדותו של פרץ, ראשית, יוער כי לכל אורך עדותו בבית המשפט, פרץ התייחס אך למקטע השני בסרטון המתועד ולא למקטע הראשון. מעבר לכך, יש לזכור כי פרץ עצמו נחקר כחשוד וייתכן שגרסתו התואמת לגרסת המתלון, נמסרה נוכח עובדה זו. על כך יש להוסיף את העובדה שהמתלון ופרץ הינם מכרים ואף תכננו לצאת מתחנת הדלק יחדיו במשאית בה נהג המתלון, כאשר האחרון היה אמור להסיע כטובה את פרץ. לפיכך, לא מצאתי את גרסתו של פרץ כעדות אובייקטיבית שיש בה כדי לחזק את עדותו או מהימנות המתלון.

50. יתרה מזו; התביעה הכריעה כי יש להעמיד לדין את הנאשם על בסיס השאלה "מי תקף ראשון". בפירוט הראיות לעיל עמדתי על כך כי הסרטון הראשון המתעד את אירוע האלימות, מלמד כי אירוע האלימות בוצע על פניו על פני מס' שלבים. במקטע הראשון, כפי שצינתי לעיל, ניתן לראות כי הנאשם הוא זה שעל פניו נדחק, נהדף ולכאורה מופעלת כנגדו אלימות. אמנם, לא ניתן לקבוע בוודאות האם מדובר באגרוף שהנאשם טוען שהמתלון היכה בו. יחד עם זאת, מצפיה בסרטון לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם לפיה הוא הוכה ראשון. אכן, כפי שטוענת התביעה, במקטע השני של הסרטון ניתן לראות את הנאשם מגיע בריצה אל עבר המתלון, אלא שריצת אמוק זו לא מגיעה לשום מקום. כפי שתיארתי לעיל, לריצת האמוק של הנאשם קדמה ככל הנראה, אלימות שהופעלה כלפיו. הדעת נותנת שכך היה משום שבסוף המקטע הראשון, האישה שלבשה חולצה לבנה ומכנס שחור, נראית כאשר היא מרחיקה את המתלון למקום מרוחק מהנקודה שבה עמדו הניצים.

51. בנוסף, אף אם נקבל את גרסת התביעה כי אירוע האלימות החל לכאורה בזינוק הנאשם על המתלון תוך ריצת אמוק, הרי שבסרטון לא ניתן להבחין במכת האגרוף של המתלון כלפי הנאשם. כך בין אם בשל איכות התיעוד ובאין אם, מכת האגרוף איננה נראית בסרטון כפי שטוען המתלון. דין האמת להיאמר, גם התביעה בסיכומיה לא ידעה לענות על תרומת התיעוד לגרסת המתלון בנקודה זו. צפייה באופן חוזר ונשנה בסרטון, מלמד דווקא כי גרסת הנאשם סבירה יותר מאשר גרסת המתלון. בתחילת הסרטון, מקטע 1 רואים בבירור שריצת האמוק של הנאשם לעבר המתלון, לא הייתה תחילת האירוע אלא, המשכו של האירוע והמסקנה המסתברת היא שלפני ריצתו של הנאשם קדמה ככל הנראה תקיפה. כך או כך, דיי בנתונים אלה כדי לעורר ספק סביר באשר ליריעת המחלוקת והיא מי תקף ראשון.

52. באשר לשאלה מי תקף ראשון, יוער כי גם החוקר שצפה בסרטון תיעוד האירוע הבחין כי המתלון הוא שמתחיל את המגע הראשוני (ראו הערת חוקר ת/20 שו' 76-77).

53. הנאשם, כפי שפורט לעיל, מראשית חקירתו טוען כי המצלמות את האזור שבו התרחש אירוע התקיפה.
עמוד 10

מתיק החקירה לא ברור מה נעשה בעניין זה. זהו מחדל שיש להביא בחשבון בהכרעה זו לטובת הנאשם.

54. נוכח נתונים אלה, אני סבור שהנאשם עורר ספק סביר באשר לשאלה השנויה במחלוקת ועל פיה ביקשו הצדדים להכריע בתיק.

55. נוכח כל האמור לעיל, אני מזכה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו מחמת הספק.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשפ"ג, 07 נובמבר 2022, במעמד הצדדים